

tilstrækkelig Anledning til at tiltræde Kommissionens Forslag i dens § 34, hvorefter det skal være forbudt at bruge Aalefiskeri med Puls- og Botvaad paa visse nærmere betegnede Steder af Limfjorden. Som berørt er det ogsaa her et Tilbage-
 skridt, der er Spørgsmaal om, og det tilmed paa et Omraade, hvor den nyere Lovgivning stadig er gaaet i Retning af Friheden. Omfanget af de saakaldte laasede Baae, der først indførtes ved Forordning 15de December 1750 som formentlig nødvendige til Sikkring af Fiskeynglen mod Udelæggelse, som mindstfædes allerede noget ved Loven af 29de Decbr. 1857, og indskrænkedes yderligere ved Loven af 4de Januar 1861, indtil endelig Loven af 22de Marts 1867 albeles opgav Laasningen, og Loven af 25de Marts 1872, ved hvilken det er forbudt i Tiden fra 1ste September til 24de Juni at drive Aalefiskeri med Aalejurreravaad eller Puls- og Botvaad paa Strækningen fra Hals til Grundene Vesten for Løgstor og i Hjarbøl Bugt Sønden for Virksund, Ikan, efter hvad Kommissionen derom har bemærket S. 64—65, ikke betragtes som Vidnesbyrd om en anden Opfattelse af Lovgivningen. Dertil kommer, at et af Kommissionens Medlemmer, Naturhistorikeren Dr. phil. Lüthen, hvis Mening der, da Spørgsmaalet dreier sig om, hvad der udkræves til Fiskeynglens Bevaring, her netop synes at maatte tillægges en særligt Vægt, ikke har tiltraadt dette Forslag, idet han ikke har funnet overbevise sig om Nødvendigheden af at kalde slige laasede Baae tillive gjen, ligesom det ei heller har funnet Andet end i alt Fald stille sig noget tvivlsomt for Ministeriet, om det vil kunne have nogen særlig Betydning for Bevaringen af Fiskebestanden i hele det store Limfjordsbassin, at Puls- og Botvaadddet holdes ude fra nogle enkelte mindre Dele af samme. Da Forslaget imidlertid af Kommissionen, som i sin Midte tæller et Medlem fra Limfjorden, og hvis Medlemmer, der alle ere sagkyndige, have haft Leilighed til paa Stedet at undersøge og gjøre sig bekendte med Forholdene, er vedtaget med overveiende Flertal, nemlig med 5 Stemmer mod 1, da Kommissionen, saaledes som det noksom fremgaar af den vidtløftige Motivering, lægger ganske særlig Vægt paa Forslaget, og da Kontroløren ved Limfjordsfiskeriet, der som Medlem af den Kommission, hvis Arbejde ligger til Grund for Loven af 22de Marts 1867, udtalte sig for Ophævelsen af de laasede Baae, nu meget bestemt har tiltraadt Vedtagelsen af det omhandlede Forslag, idet han i en ham særlig med Hensyn til dette Punkt af Ministeriet afstædt Erklæring under Henviisning til den Erfaring, han senere har indvundet, har udtalt som sin Overbevisning, at den frie Brug af Aalevaad har havt en særdeles skadelig Indflydelse paa Aalefiskeriet i Fjorden, der siden 1867 skal være i stærk Aftagende, — har Ministeriet troet at burde overvinde sine Betænkkeligheder ved det nævnte Forslag, hvilket iøvrigt ogsaa vil have til Følge, at en større Overensstemmelse opnaas mellem de Regler for

Brugen af Puls- og Botvaad, der skulle gjælde for Limfjorden og de øvrige Fjorde. Kommissionens § 33 vil derfor gjenfindes i Lovforslagets § 27 alene med Undtagelse af en Slutningsbestemmelse, som man har ment maatte have sin rette Plads i tredje Afsnit.

Det har neppe været Meningen med Bestemmelserne i Fr. 15de Decbr. 1750 §§ 18 og 20 at tillægge Grundeierne nogen egentlig Eueret til Fiskeri med Hæltebundgarn samt Sjedde-, Aborre- og Skallerusser udfor deres Ejendomme, og i alt Fald skjønt Ministeriet ikke, at der er nogen Grund til mere at indbrømme Grundejerne ved Limfjorden end ved de andre salte Baae en saadan Eueret. Man har derfor ikke fundet tilstrækkelig Anledning til i Lovforslaget at optage Kommissionens Forslag under § 41, der iøvrigt ei heller findes i Loven af 29de Decbr. 1857, og det saameget mindre, som Sagen i ethvert Fald er af en albeles underordnet Betydning, idet det onmelte Fiskeri saa godt som slet ikke drives i Fjorden.

Til §§ 37 og 38. Optagelsen af disse Paragrafer staar i Forbindelse med, at Kommissionens Kapitel 5 er udeladt i Lovforslaget. Ministeriet er ganske enig med Kommissionen i, at det almindelige Politit, hvis Pligt det ligesaa seldt er at paa se Overholdelsen af denne som af andre Love, ikke vil være istand til uden Bistand at føre det behørigt Tilsyn med, at Fiskerne under Udøvelsen af Fiskeriet holde sig de givne Forskrifter efterrettelige. For Limfjordens Vedkommende høves der imidlertid allerede til Politiets Bistand en særlig søgaaende Kontrol, der gennem en længere Virksomhed har godtgjort sin Værd og som derfor foreslaas bibeholdt ved nærværende Lov, ved hvilken man overhovedet har troet det rigtigt at indføre saa faa Forandringer som muligt i de ifølge den allerede bestaaende Lovgivning for Fiskeriet i Limfjorden gjældende Regler. Hvad de øvrige Fjorde angaar, maa man derhos formene, at den fornødne Hjælp til Lovens Haandhævelse vil kunne ydes Politiet af de lønede Besillingsmand, som i Overensstemmelse med Lovforslagets § 41 dertil ansættes i Henshold til de i Paragrafen omtalte Vedtægter. Tilbage bliver saaledes Havfiskeriet, men til væsentlig af Hensyn til dette Fiskeri, der mindst turde behøve Tilsyn, ved Lov at organisere et helt nyt Kontrolapparat, som tilmed vilde blive meget betøstelig, har Ministeriet ikke funnet finde, at der var tilstrækkelig Anledning, idet de Foranstaltninger i saa Henseende, der i Tiden multigen maatte vise sig at være fornødne eller ønskelige, formentlig meget vel ville kunne træffes ad administrativt Veie, saaledes at de dertil medgaaende Betøbes søges bevilgede ved de aarlige Finantslove. Paa samme Maade maa der ligesom hidtil kunne forholdes med Hensyn til Tilvejebringelsen af den tekniske sagkyndige Medhjælp, som Ministeriet, saafremt nærværende Forslag bliver til Lov, vil have behov i større Omfang end tidligere,